

Sygn. akt III A Ua 873/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Kazimierz Josiak (spr.)
Sędziowie:	SSA Janina Cieślikowska SSO del. Ireneusz Lejczak
Protokolant:	Karolina Sycz

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku W. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji W. O.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu

z dnia 20 kwietnia 2012 r. sygn. akt VIII U 1065/12

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z 23 stycznia 2012 r. przyznał W. O. emeryturę od 1 stycznia 2012 r., jednocześnie organ rentowy wskazał, że do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru emerytury.

Wnioskodawca w odwołaniu wniósł o przeliczenie świadczenia, twierdząc że od 1994 r. podlegał ubezpieczeniom pracowniczym. Sprawę rozpoznał Sąd Okręgowy we Wrocławiu, który wyrokiem z 20 kwietnia 2012 r. oddalił odwołanie. Podstawą rozstrzygnięcia były niżej przedstawione ustalenia faktyczne oraz ich prawna ocena:

wnioskodawca pobiera od 1 czerwca 1994 r. wcześniejszą emeryturę przyznaną na podstawie Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 stycznia 1990 r. w sprawie wcześniejszych emerytur dla pracowników zwalnianych z pracy z przyczyn dotyczących zakładów pracy.

W dniu 12 stycznia 2012 r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie emerytury. Decyzją z 23 stycznia 2012 r. ZUS przyznał W. O. emeryturę od 1 stycznia 2012 r., przyjmując dotychczasową podstawę wymiaru emerytury do ustalenia jej wysokości. Wnioskodawca od 1 czerwca 1994 r. nie podlegał ubezpieczeniom społecznym. W. okienko posiada od czerwca 1994 r. polisę ubezpieczeniową w (...) o nazwie (...).

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd uznał, że odwołanie wnioskodawcy nie podlega uwzględnieniu. Sąd oparł się na przepisach art. 27 oraz 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, które przytoczył. Sąd wskazał, że ustalenie wysokości emerytury dla osób, które mają już ustalone prawo do świadczenia, odbywa się na zasadach wyrażonych w art. 53 ust. 3 ww. ustawy. Sąd podniósł, że po nabyciu prawa do wcześniejszej emerytury wnioskodawca nie podlegał już ubezpieczeniom społecznym. Wykupiona polisa ubezpieczeniowa nie stanowi tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym według ustawy emerytalno-rentowej. Oznacza to, że w przypadku wnioskodawcy niemożliwie jest przeliczenie mu świadczenia w oparciu o art. 53 ust. 3 ustawy o FUS.

Apelację wywiódł wnioskodawca, zarzucając sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego. Apelujący wskazał, że z tytułu zatrudnienia we (...) Zakładach (...) podlegał ubezpieczeniom społecznym do 31 stycznia 1995 r. Nadto wskazał, że został objęty ogólnymi warunkami grupowego ubezpieczenia pracowniczego, które to ubezpieczenie trwa do dziś. Tym samym świadczenie wnioskodawcy kwalifikuje się do przeliczenia w oparciu o art. 53 ust. 4 ustawy emerytalno-rentowej, bowiem podlegał on przez co najmniej 30 miesięcy od dnia nabycia prawa do emerytury ubezpieczeniom społecznym z ww. tytułu. Wobec tego przy przeliczeniu świadczenia winna być zastosowana obecnie obowiązująca kwota bazowa w wysokości 2974,69 zł. a

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy nie jest uzasadniona.

Zasadniczym zarzutem skarżącego jest twierdzenie, iż Sąd I instancji naruszył art. 53 ust. 3 i 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Tymczasem wnioskodawca urodzony (...), 65 lat skończył 21 sierpnia 1998r., to jest przed wejściem w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS i na dzień nabycia prawa do emerytury w tym wieku nie miały do niego zastosowania przepisy art. 53 ust. 3 i 4, które w zakresie sposobu obliczenia emerytury z tytułu podlegania ubezpieczeniu społecznemu przez okres co najmniej 30 miesięcy, dodane zostały ustawą z dnia 20 kwietnia 2004r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS i niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 121, poz. 1264) z dnia 1 lipca 2004r. Niezależnie od powyższego, wnioskodawca nie udowodnił podlegania ubezpieczeniu społecznemu po przejściu na emeryturę przez okres co najmniej 30 miesięcy. Wnioskodawca, jak wynika z jego pism procesowych, wyraźnie nie potrafi rozróżnić pojęć ubezpieczenia społecznego i cywilnoprawnej umowy ubezpieczenia uregulowanej w art. 805 i następne kc. Zgodnie z art. 805 kodeksu cywilnego przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa spełnić określone świadczenia w razie zajścia wypadku przewidzianego w umowie a ubezpieczony zapłacić składkę. Ubezpieczenia dzielą się na majątkowe i osobowe. Ubezpieczenia osobowe mogą dotyczyć w szczególności ubezpieczeń na życie lub następstw nieszczęśliwych wypadków. Takie właśnie ryzyka są przedmiotem umowy zawartej przez (...)i wnioskodawcę po ustaniu jego zatrudnienia i przejściu na emeryturę. Ubezpieczenie to nie ma nic wspólnego z ubezpieczeniami społecznymi uregulowanymi w ustawie z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009r. Nr 205, poz. 1585 t.j. ze zmianami).

Ubezpieczenia te według art. 1 ustawy obejmują ubezpieczenia emerytalne, ubezpieczenia rentowe, chorobowe, w razie choroby i macierzyństwa oraz ubezpieczenia z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych zwane ubezpieczeniem wypadkowym. Nie ma zatem wątpliwości, że z uwagi na przedmiot regulacji, tytuły ubezpieczeń społecznych nie powstają z mocy cywilnoprawnej umowy ubezpieczenia, lecz na podstawie przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Twierdzenia wnioskodawcy o kontynuowaniu zatrudnienia po przejściu na emeryturę we (...) Zakładach (...), nie zostały udowodnione świadectwem pracy pochodzącym od tego pracodawcy. Ze względu na wskazywany okres

zatrudnienia wnioskodawca podlegałby ubezpieczeniu od czerwca 1994r. do stycznia 1995r. Nie można zatem uznać, że wnioskodawca udowodnił co najmniej 30 miesięczny okres ubezpieczenia społecznego po przejściu na emeryturę.

Z tych motywów Sąd Apelacyjny oddalił apelacji jako nieuzasadnioną z mocy art. 385 kpc.

K.S.